Hviezdni priatelia

NOČNÝ TIEŇ

LINDA CHAPMANOVÁ
ILUSTROVALA LUCY FLEMINGOVÁ

Albatros

Hviezdni priatelia

Nočný tieň

Vyšlo aj v tlačovej podobe

Objednať môžete na
www.albatros.sk
www.albatrosmedia.sk

Linda Chapmanová

Hviezdni priatelia 5 Nočný tieň – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2022

Všetky práva vyhradené.
Žiadna časť tejto publikácie nesmie byť rozširovaná
bez písomného súhlasu majiteľov práv.

ALBATROS MEDIA

Hviezdni priatelia

NOČNÝ TIEŇ

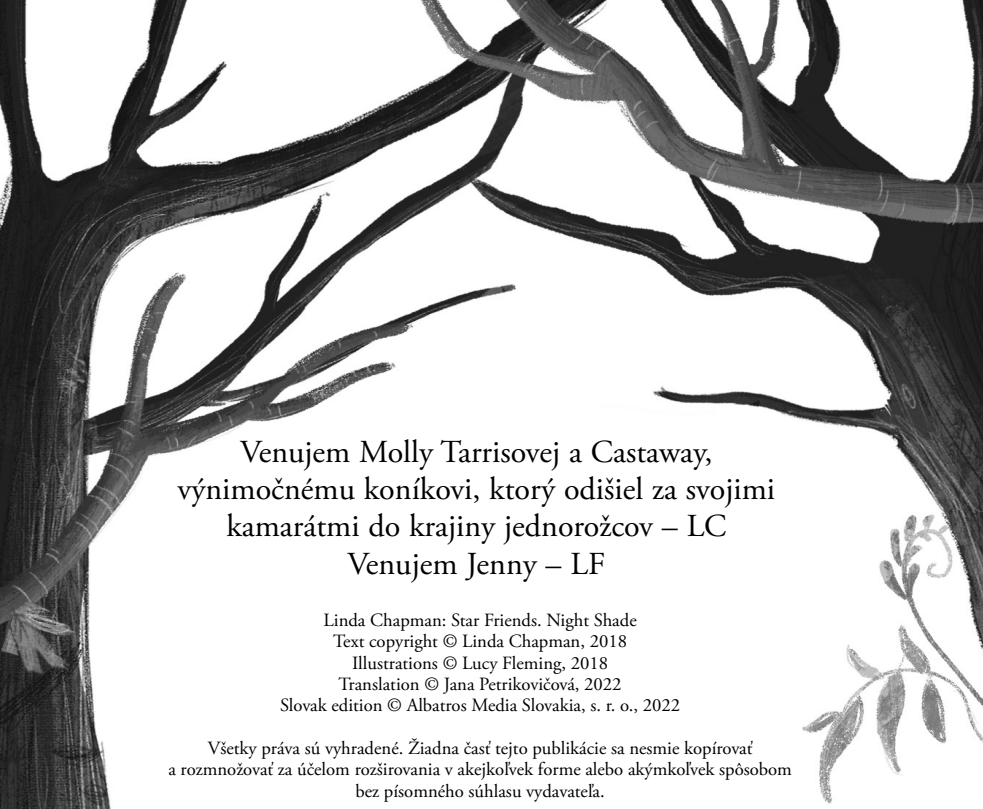

Venujem Molly Tarrisovej a Castaway,
výnimočnému koníkovi, ktorý odišiel za svojimi
kamarátmi do krajiny jednorožcov – LC
Venujem Jenny – LF

Linda Chapman: Star Friends. Night Shade
Text copyright © Linda Chapman, 2018
Illustrations © Lucy Fleming, 2018
Translation © Jana Petrikovičová, 2022
Slovak edition © Albatros Media Slovakia, s. r. o., 2022

Všetky práva sú vyhradené. Žiadna časť tejto publikácie sa nesmie kopírovať
a rozmnožovať za účelom rozširovania v akejkoľvek forme alebo akýmkoľvek spôsobom
bez písomného súhlasu vydavateľa.

Prvé slovenské vydanie
Vydalo vydavateľstvo Albatros v roku 2022 v spoločnosti Albatros Media Slovakia, s. r. o.,
so sídlom Mickiewiczova 9, Bratislava, Slovenská republika.
Číslo publikácie 2 499
Zodpovedná redaktorka Magdaléna Poppelková
Technická redaktorka Lucia Jurkovičová

Z anglického originálu *Linda Chapman: Star Friends. Night Shade*,
ktorý vyšiel vo vydavateľstve Stripes Publishing,
an imprint of the Little Tiger Group, Londýn 2018, preložila Jana Petrikovičová.
Jazyková redakcia Mária Pavligová
Ilustrácie Lucy Flemingová
Sadzba Aktul press

Cena uvedená výrobcom predstavuje
nezáväznú odporúčanú spotrebiteľskú cenu.
Objednávky kníh:
www.albatrosmedia.sk
eshop@albatrosmedia.sk
tel.: 02/4445 2046

ISBN v tlačenej verzii 978-80-56-62662-7
ISBN e-knihy 978-80-56-62714-3 (1. zverejnenie, 2022) (epub)
ISBN e-knihy 978-80-56-62715-0 (1. zverejnenie, 2022) (mobi)
ISBN e-knihy 978-80-56-62713-6 (1. zverejnenie, 2022) (ePDF)

ALBATROS MEDIA

Hviezdni priatelia

NOČNÝ TIEŇ

LINDA CHAPMANOVÁ

ILUSTROVALA LUCY FLEMINGOVÁ

Albatros

Hviezdny Svet

Na zamatovočiernej oblohe nad horami, údoliami a jazerami žiarili milióny drobných hviezdičiek. Pri lesnom jazierku vo Hviezdnom svete sa zišli štyri najmúdrejšie zvieratá – výr, vlk, jeleň a jazvec. Všetky mali výrazné atramentovomodré oči a na perí a srsti sa im ligotal jemný hviezdny prach.

„Ako sa darí štyrom mladým Hviezdnym zvieratám, ktoré odišli do sveta ľudí hľadať Hviezdnych priateľov?“ opýtal sa jazvec.

„Už to budú tri mesiace, čo s pomocou svojich kamarátok odhalili tú starú ženu, ktorá používala

temnú mágiu, a zabránili jej, aby v tom pokračovala.“

„Presne tak.“ Výr Lovec sa končekom krídla dotkol hladiny jazierka a voda v ňom sa zatrblietala. „Ľudia vo Westcombe si opäť žijú pokojne.“ Na vode sa objavilo malebné devonské mestečko s kamennými domčekmi, slamenými strechami a úzkymi uličkami. „Tá žena si vďaka nim už nikdy nespomenie, že niekedy vedela čarovať a Hviezdne priateľky naďalej využívajú svoje čarovné schopnosti, aby ľuďom pomáhali,“ dodal Lovec. „A s každým dobrým skutkom, ktorý urobia, sa ich schopnosti prehlbujú.“

„A mohli by sme zvieratá a ich Hviezdne priateľky vidieť?“ opýtal sa vlk nedočkavo.

Lovec prikývol a zľahka prešiel krídlom po vode. Obraz sa zvlnil a vzápätí sa na hladine objavila lesná čistinka, na nej sa zabávali a smiali štyri dievčatá a popri nich poskakovali štyri zvieratá – líška, veverička, srnka a divá mačka.

Na sivé skaly za dievčatami s čľapotom dopadala voda neveľkého vodopádu a vytvárala malý potôčik, ktorý sa kľukatil pomedzi lesy a vtekal do mora. Začínala sa jar a potôčik plný dažďovej vody si veselo zurčal.

„Maia, Ionie, Sita a Lottie," povedal nežne vlk a zahľadel sa na každú z nich.

Maia mala plavé vlasy s krátkou ofinou a naháňala mladú líšku, Ionie práve vkročila do tieňa stromu spolu s divou mačkou. Obe zmizli a hneď nato sa objavili na opačnej strane čistinky. Sita s dlhými čiernymi vlasmi a nežnými hnedými očami práve zazrela niečo v tráve a rozbehla sa tým smerom, srnka skackala povedľa nej. O chvíľu sa nakláňala nad vtáčaťom, ktoré vypadlo z hniezda. Zavolala na Lottie a tá si ho od nej opatrne vzala. Vložila si ho do vrecka kabáta, vyhupla sa na strom a spolu s Borievkou, ryšavou vevericou, vyliezla až k hniezdu.

„Vyzerajú šťastné," vyhlásil jazvec spokojne.

No obraz odrazu zatienil zvírený tmavý mrak.

Jeleň hrabol kopytom do zeme. „Čo to znamená, Lovec?“

Výr sa tváril akosi znepokojene. „Podľa mňa je to znamenie, že k Westcombu sa opäť blíži zlo.“

„Po takom krátkom čase?“ začudoval sa jazvec.

Lovec prikývol. „Na čistinke sa pretínajú dva svety: svet ľudí a ten náš. Preto tam pôsobí veľmi silná mágia. Ktorá bude vždy lákať ľudí, čo majú zlé úmysly.“

Vlk obišiel jazierko. „Chcel by som nejako pomôcť.“

„To nemôžeme,“ povedal Lovec a v očiach sa mu zračil smútok. „Náš čas v ľudskom svete už vypršal. Teraz sú na rade Hviezdne zvieratá a ich priateľky, aby sa pokúsili poradiť si s novou hrozbou.“

„A čo to je?“ chcel vedieť jeleň.

„Neviem," odvetil Lovec, upierajúc pohľad na vodu. „Budeme ich sledovať a uvidíme..."

Prvá Kapitola

Maia sa dotkla dlaňou Papradinej ryšavej srsti: „Si to!“

Líščie mláďa natešene vyšteklo a Maia trielila ďalej. V tele cítila príjemné šteklenie. Papraď jej pred časom vysvetlila, že keď sa napojí na prúd čarovnej mágie, ktorý prichádza do sveta ľudí z Hviezdneho sveta, dokáže neuveriteľné veci – vidí, čo sa stalo v minulosti i to, čo sa ešte len stane, a vie tiež zistiť, čo sa odohráva v danom čase niekde celkom inde. Práve teraz použila svoju zázračnú schopnosť, aby zistila, ktorým sme-

rom sa líška chystá rozbehnúť, a stihla sa jej včas uhnúť. Maia vykročila doľava, no zbadala, že líška chce skočiť tým smerom, preto sa v poslednej chvíli rýchlo vrhla doprava. Papraď však veľmi dobre poznala jej triky. Prudko sa skrútila vo vzduchu a prednými labkami zľahka capla Maiu po hrudi a tá sa prekopŕcla na zem.

„Si to ty, Maia!“ zvolala Papraď a zaborila Maii papuľku do vlasov. Maia líšku pregúlila a pošteklila ju po jemnej bledej srsti na brušku.

Papraď sa spokojne vrtela a huňatým chvostíkom kývala sem a tam.

Maia pocítila príval radosti. Je taká šťastná, že sa stala Hviezdnou priateľkou! Aj jej tri kamarátky mali zázračné schopnosti. Lottie bola neuveriteľne rýchla a ohybná; Ionie sa pomocou tieňa dokázala premiestniť na celkom iné miesto; Sita vedela druhých upokojiť a liečiť a mala ešte jednu úžasnú schopnosť – ak chcela, mohla komukoľvek čokoľvek prikázať a on to musel urobiť. Našťastie túto schopnosť často nevyužívala.

„Hej, decká!“ zvolala Lottie trochu znepokojene. „Poďte na chvíľu sem,“ povedala a zoskočila zo stromu.

„Vložila si to mláďatko späť do hniezda?“ opýtala sa Maia svojej kamarátky Lottie, keď zastala spolu s Papraďou vedľa nej.

Lottie prikývla. „No keď som bola hore, všimla som si niečo iné.“ V jej orieškovohnedých očiach sa zračili obavy. Borievka zoskočila zo stromu,

mäkko pristála Lottie na pleci a drobnými packami sa hrala s končekmi jej vlasov.

„Čo také?“ chcela vedieť Ionie, ktorá sa vynorila na tienistom mieste neďaleko Lottie s Přhľavou po boku.

„Je jar, ale na stromoch nie sú zelené výhonky,“ povedala Lottie.

„To je čudné,“ pokrútila hlavou Lottie. „Stromy pod oknom mojej izby majú mladé listy a čerešňa v našej predzáhradke má už dokonca kvety. Ako je možné, že na týchto stromoch zatiaľ žiadne listy nerastú?“

Borievka hopkala na Lottinom pleci a ustrašene kývala chvostom. „Niežeby im nové listy nenarástli, akurát nie sú zelené, ale hnedé. Pred týždňom boli ešte zelené, no všetky zvädli.“

Maia si všimla ďalšiu zvláštnu vec. „Vo februári zvyknú kvitnúť prvé jarné kvietky. So starkou sme sem o takomto čase chodievali na narcisy a snežienky.“

„Ale veď minulý týždeň tu snežienky boli,“ povedala prekvapene Sita. „Našla som predsa pri

nich myšie mláďa.“ Sita prešla na kraj čistinky. „Áno! Tu to bolo!“ Čupla si a hneď nato sa zmätene pozrela ponad plece. „Zvädli.“

Ostatné dievčatá sa ponáhľali k nej. Snežienky pri Sitiných nohách boli celkom zoschnuté.

„To nie je dobré,“ ozvala sa Příhľava. Chodila okolo hnedých trsov zvädnutých kvietkov a fúzy sa jej chveli. „Stromy a rastliny nezvyknú vädnúť začiatkom jari.“